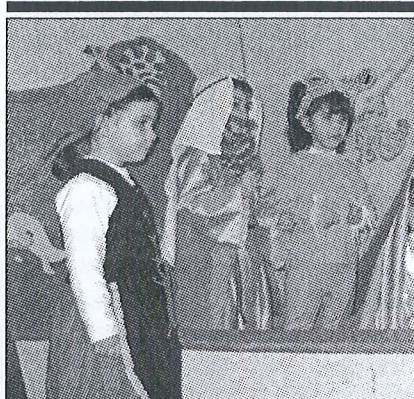

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 19 de desembre de 2003 • Núm. 414 • Any IX • 0.75 Euros

Cultura::: Josep Igual guanya amb 'Prosas meridionales' el certàmen d'autors benicarlandos

L'Estel del Collet torna a convèncer en la seua sisena edició i dona l'entrada al Nadal

FOCSA fica i retira un avet de grans dimensions per al Nadal benicarlando

**LA SETMANA DE NADAL
DESCANSEM I NO HI HAURÀ
VEU, TORNEM L'ANY 2004**

Bloc i PP satisfets dels primers

El PSOE considera que Benicarló ha perdut el nord

TEXT: Redacció

Poc més de sis mesos són els que ja han passat des que Jaime Mundo era investit per quarta vegada consecutiva com alcalde de Benicarló. Això passava el 14 de juny del 2003, quan després d'una agitada campanya electoral amb desqualificacions per tothom i una post-campanya repleta de converses i apostes per pactes, les coses van quedar com estaven i els pactes sense fer. Almenys un pacte com entenem habitualment, ja que finalment es va optar per un acord de governabilitat basat en suports puntuals en funció dels projectes per part del Bloc al PP.

Ara, no 100 dies sinó sis mesos després d'aquell inici es el moment de fer balanços. Temps ha hagut per comprovar l'eficàcia o ineficàcia, així com les ganes de treballar i projectes que hi ha plantejats. Com sempre opinions per tots els gustos.

PSOE

Des de l'oposició, el cap dels socialistes, Enric Escuder assegura que "fins ara no s'ha demostrat tindre cap projecte per Benicarló, que contempla aspectes econòmics, socials, culturals i urbanístics" molt al contrari defineix la política feta fins ara com "de pegots", donat que només s'ha dedicat a donar "solucions puntuals a problemes puntuals" i que, per tant, els

problemes estructurals continuen estant presents. Per això afirmava que el pacte a dia d'avui no ha reportat cap benefici per a Benicarló.

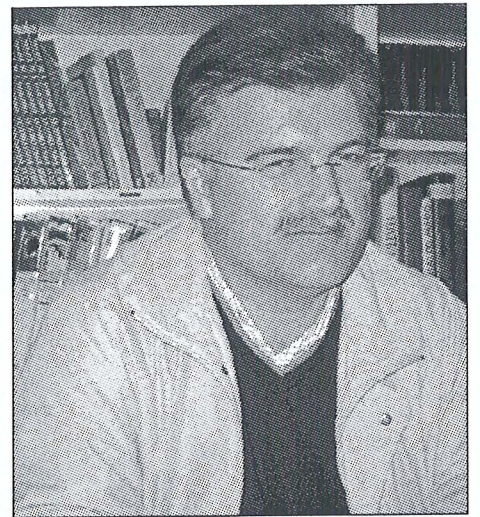
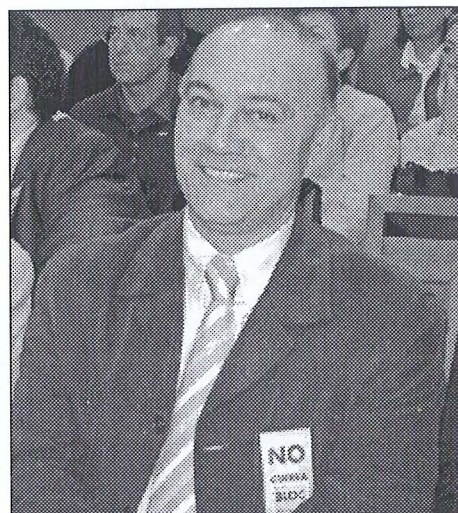
"Crec que Benicarló té unes necessitats d'infraestructures que ja van relacionades amb aquella carta als reis, però a més de les infraestructures, necessita un projecte de poble, una manera de fer i treballar on se troben acollits la gent, no rebutjada que faça que l'ajuntament siga un referent no un enemic" explicava. En aquest sentit, considera que la ciutat no té nord i que hi han temes socials que no s'estan tenint en compte, "s'està fent més o menys bé el que diu el BOE en temes socials però no anem més enllà" comentava.

Per a Escuder, es tracta d'un acord legítim però ambdós grups "han de saber com retornar la confiança dipositada pels seus votants, tenen una responsabilitat davant els votants i la ciutadania".

No obstant això, considera que l'examen que s'ha de superar ara és el dels pressupostos per a demostrar que "el pacte es bo per a Benicarló i no respon als interessos personals o partidaris".

BLOC

Per al número 1 del Bloc Nacionalista Valencià a Benicarló, José Luís Guzmán, el balanç és altament positiu, "hem invertit molt d'esforç, molta dedicació i moltes hores i crec que la gent està notant els efectes" explicava. Segons Guzmán aquesta percepció s'ha pogut escoltar fins

i tot en mitjans de comunicació que han reconegut que la presència del Bloc a l'equip de govern ha tingut conseqüències positives per Benicarló.

"La nostra idea era en principi treballar per Benicarló i això estem fent; fins ara hem tingut les condicions de treball que necessitàvem i això s'ha anat complint". Com a exemples d'aquestes repercussions positives, el portaveu del Bloc esmentava el dret que tenia, que no s'utilitzava i que ara exigeix l'ajuntament de tindre potestat en el subsòl, "terreny que abans cedia per fer pàrkings o qualsevol altra cosa, a més de el local que s'ha aconseguit en els terrenys on actualment s'aixeca la cooperativa, entre altres aspectes".

A pesar del bon balanç i dels avenços que nomenava, el líder dels nacionalistes benicarlandos ressaltava que en alguns casos "no podíem exigir massa perquè es tractava del final d'any i els pressupostos s'havien exhaurit gairebé", és per això, que ara des del Bloc s'aposta per els propers pressupostos, els que s'estan confeccionant fins ara, on Guzmán deixava entreveure que seran durs de consensuar en alguns aspectes que ells consideren primordials i que potser no es tinga aquesta visió des del Partit Popular, però que al cap i a la fi son definitoris perquè la gent note el canvi.

Malgrat tot, ressaltava que fins el moment l'acord de governabilitat entre PP i Bloc no ha implicat cap tensió, sinó més

sis mesos de legislatura

aviat s'ha portat amb "educació i paciència".

Guzmán destacava que des del Bloc s'està no només realitzant la feina d'ells com a caps d'àrees com la de benestar social, cultura, mediambient i participació ciutadana, empreses concessionàries i informàtica sinó que, a més, han d'exercir d'oposició, "polícies per controlar les demés àrees".

Partit Popular

L'alcalde de Benicarló i líder del Partit Popular a Benicarló, Jaime Mundo, valorava positivament els primers mesos de

govern i l'acord de governabilitat assolit amb el Bloc "dins del que representa, ja que s'han de negociar els temes que es volen aprovar i en alguns casos quan es tracta d'assumptes difícils s'han de portar 2 o 3 vegades a les comissions abans no s'arriba a un consens i es puga aprovar al ple, això s'ha vist en alguns punts on s'ha hagut de pactar amb el PSOE".

Mundo es mostra altament satisfet amb el fet de poder haver inclòs inversions importants dins els pressupostos de la Generalitat. "Hem sentat bases importants de cara als pròxims anys" assegurava i comentava que temes importants

com el nou centre de salut, la depuradora, el centre teatral, algun des trams del projecte de la carretera amb Peníscola en la part de Benicarló es podran posar en marxa un cop aprovats els pressupostos.

Segons Mundo, els primers sis mesos de legislatura han portat altres conseqüències positives, com son el desbloqueig d'alguns temes com és el de la planta de residus, donat que ja s'ha arribat a un acord amb l'ajuntament de Cervera i s'espera que el projecte tècnic presentat tinga el suport de l'institut geològic i miner.

AGENDA CULTURAL IMPRESCINDIBLE

Arribades estes festes nadalenques els venedors del mercat de Benicarló com ve sent costum des de fa molts anys realitza una rifa entre els seus clients.

Aquest any els premis, al igual que l'any passat, tenen un significat especial ja que a més de la monumental cistella de Nadal de 6 pisos, sortegem també 50 mesures de fusta realitzades al centre ocupacional Ivadis de la nostra ciutat, cada mesura va en una botella de cava. Esperem la vostra visita al nostre mercat.

El sorteig tindrà lloc el proper dia 24 de desembre a les 17'30 h.

al interior del Mercat.

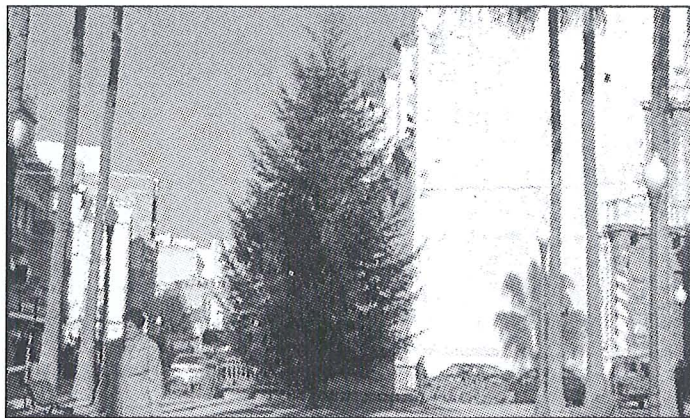
Avui divendres, a partir de les vuit i mitja de la tarda, Gregorio Segarra Calvet presentarà el seu llibre "BENICARLÓ, 80 AÑOS DE FÚTBOL". El lloc escollit per l'autor és l'Auditori Municipal. També participarà a l'acte el benicarlando més universal de la història, Àngel "Pichi" Alonso, autor del pròleg. En acabar l'acte es servirà un Vi "Gori", per deferència de la Peña Setrill.

Retiren l'arbre de Nadal 24 hores després de plantar-lo

TEXT: noemioms

Polèmica i no poca, la que ha originat la plantada del tradicional arbre de Nadal davant el consistori benicarlando.

El regidor del Bloc encarregat de l'àrea de mediambient, Juan Lores, va posar el crit al cel en assabentar-se de la notícia i es que l'arbre, un avet natural de grans dimensions havia estat talat exclusivament per decorar el carrer Ferreres Bretó. Lores va advertir des d'un principi que aquesta no era "la línia que desitjava seguir ni la regidoria de mediambient ni el

Bloc Nacionalista Valencià".

Es per això que 24 hores després d'haver estat plantat, l'arbre va ser retirat. Segons explicava Lores la iniciativa havia sortit de FOCSA, que encarregada

de la recollida de brossa i del manteniment dels jardins es també la que se responsabilitza de la plantada de l'arbre nadalenc cada any per aquestes dates segons s'estipula al seu contracte.

A més, assegurava que a partir d'ara i per als pròxims anys, s'optarà per una estructura artificial o per un arbre natural però amb arrels per tal que després puga ser trasplantat, ja que al que es va posar a Benicarló se li havien tallat les arrels.

Lores avançava que l'àrea que ell dirigeix s'ha posat en contacte amb una empresa per a que, una vegada passat el Nadal, s'encarregue de la recollida i compostatge dels arbres per a que se reutilitzen com adob de jardineria o per al camp.

Els damnificats pel Barranquet esperen les actuacions del consistori

TEXT: noemioms

L'associació de veïns afectats del Barranquet es va reunir el divendres a la nit en les dependències de la cambra agrària de Benicarló. L'objectiu de la reunió era el de rendir compte als socis dels resultats obtinguts en la primera entrevista mantinguda amb els representants de l'ajuntament de Benicarló, en la qual l'ajuntament va mostrar la seva plena disposició a donar suport als veïns i a col·laborar a trobar una solució als problemes d'inundabilitat que pateix la zona formant una comissió de treball mixta entre regidors i veïns.

Malgrat tot, els representants veïnals van explicar que de moment tot s'havia quedat en paraules ja que

des del consistori encara no s'havia actuat en cap sentit, "a dia d'avui encara no s'ha constituït cap comissió mixta, ni s'ha celebrat cap ple sobre aquest tema, estem a l'espera però no ens anem a quedar de braços plegats" asseguren "anem a seguir treballant i preparant papers per a dur avant aquesta reivindicació". va ser llavors quan alguns dels presents van

demanar una actuació ràpida per a solucionar el problema amb aquest barranc "com ha ocorregut a Vinaròs". En la reunió de la plataforma, es va abordar la necessitat d'emprendre accions que a cada moment "siguen precises i tendents principalment a la realització de les obres del encarrilar i desembocadura del Barranquet perquè en el futur no es reproduïsquen noves inun-

dacions i danys per als veïns". D'altra banda, en l'ordre del dia de l'assemblea també figurava el debat pels mals soferts per cadascun dels afectats així com les accions a emprendre, si s'escau, contra els possibles responsables. En la reunió es van repartir octavetes amb la finalitat d'informar als afectats que encara no s'han associat a l'agrupació de damnificats de la possibilitat de fer-ho i de la quota que s'exigeix pagar en aquest concepte, 30 euros, a ingressar en un compte que l'entitat té oberta en la Caixa Rural de Benicarló.

En la sol·licitud, els afectats han de fer constar els mals que han sofert les seves propietats.

La Unió demana ajudes per les pluges

TEXT: noemioms

La Unió Coag sol·licita l'adopció d'una sèrie de mesures per a compensar les pèrdues ocasionades en el camp com a conseqüència de les pluges dels últims mesos, ja que l'actual línia d'assegurança de multicultiu de cítrics i danys excepcionals, que hauria servir per a compensar les pèrdues, no es contracta al ser totalment ineficaç. En aquest sentit, el secretari general de la Unió, Joan Brusca assenyalava que "si bé és cert que les assegurances agràries compensen en part les adversitats climatològiques, també l'és el fet

que les últimes pluges han afectat sobretot als cítrics i la línia de multicultiu de cítrics i mals excepcionals ja vam dir en el seu moment que era insuficient i no anava a solucionar gens perquè no s'anava a contractar. Ara em reafirmo que aquesta línia era una excusa perfecta per a no pagar ajudes directes als agricultors davant una inclemència climatològica". Les elevades primes, la complexitat de les peritacions i les exigències d'un sinistre mínim indemnitzable superior al 30% amb una elevada franquícia absoluta del 20% han provocat que aquesta nova línia de cítrics engegada durant la campanya de

contractació recent finalitzada només haja estat contractada pel 2,24 per cent del total de pòlisses de cítrics contractades a la Comunitat Valenciana. Brusca assenyalava que es requereixen per tant altres mesures reparadores paral·leles a les assegurances perquè s'ha creat un greu perjudici econòmic per a les economies familiars de moltes localitats. Entre les mesures reclamades al govern central per part de la Unió es troba la condonació dels pagaments de la Seguretat Social Agrària, l'aplicació de mòdul zero per als conreus afectats en la declaració de l'IRPF i la condonació de les quotes de l'Impost de Béns Immo-

bles (IBI) de naturalesa rústica per a tots aquells agricultors de les localitats més afectades de la Comunitat Valenciana. A més, demanen a la Generalitat Valenciana la immediata reparació de les infraestructures agràries (camins, marges, vies pecuàries, instal·lacions de reg) per a poder accedir d'una banda a les finques a fi de recol·lectar les collites pendents, finançament gratuït dels tractaments cicatritzants i fungicides per a sanejar els conreus afectats o ajudes en forma de préstecs bonificats amb un interès baix per a pal·liar els mals.

José Antonio Antón guanya el V Certamen d'Intèrprets "Ciutat de Benicarló"

TEXT: noemioms

El passat cap de setmana, aprofitant les festes de la Puríssima-Constitució, es va celebrar la 5a edició del concurs d'intèrprets, aquest any, de saxofon.

Dissabte 5, a les 10.00 h començà la prova eliminatòria. Es presentaren 7 concursants: Mª Antonia Rico (Jumilla), Sergio Senés (Montesinos), José Antonio Antón (Agost), Alberto Verdesoto (Xest), Marcos Cano (Vall d'Uixó), Rodrigo Pérez (Vigo) i Esteban Vila (Albaida).

Diuenge 7, a les 18.00 h començà la prova final amb les actuacions dels següents concursants: José Antonio Antón, Marcos Cano, Mª Antonia Rico i Alberto Verdesoto.

L'obra obligada per a la prova final va ser la "Sequenza IXb" de Berio, en cas de tocar el saxo en mi b o la "Sequenza VIIb" del mateix autor per a saxo en si b. El fet d'interpretar degudament aquestes obres demana un alt nivell tècnic i musical per part del saxofonista, ja que són obres plenes d'efectes

sonors i amb grans contrastos. Cal dir que el nivell dels concursants fou molt elevat, tal com s'esperava. A part, cadascun dels 4 concursants va interpretar una obra de lliure elecció.

Mentre el tribunal, format per Sixto Manuel Herrero, Carola Cuyers, Agustín Lucas Sanahuja, José Luis Guzmán i Pablo Anglés, deliberava, el públic assistent va poder gaudir del Concert de Clausura que oferiren Rosa Ferrer (saxo) i Lluís Vallés (piano). Interpretaren "Histories" de J. Ibert i "Remudios" per a

saxo sol de Sixto M. Herrero.

Finalment, el tribunal va decidir donar el primer premi a José Antoni Antón i 2 accèssits a Mª Antonia Rico i Alberto Verdesoto, que els van rebre de mans de la Musa de la Música, Marta Zapata, i entre forts i merescuts aplaudiments.

Tal com indiquen les bases del concurs i com s'ha fet en les 4 anteriors edicions del concurs, tindrem l'oportunitat d'escoltar José Antonio Antón dins del proper Cicle de Concerts de Primavera.

Llibres

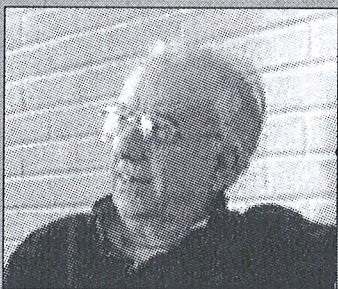
quasi res

JAUME FERRAN. Memòries de Ponent. Edicions 62. Barcelona. 2001. 343 pàgs.

Els escriptors de l'anomenada "Generació del *medio siglo*" han estat pròdigs en escriure memòries, així coneixem les d'Alberto Oliart, Jaime Gil de Biedma, Carlos Barral i Josep Mª Castellet. Les últimes són les escrites per Jaume Ferran que ha compartit vivències i amistat amb els esmentats anteriorment. Jaume Ferran (Cervera, 1928) i és un poeta amb una àmplia obra publicada en castellà, així mateix ha publicat estudis sobre l'obra de Joan Maragall, Alfonso Costafreda, Lope de Vega i J.V. Foix.

Memòries de Ponent és el primer llibre que publica en català, seguint el consell que li va donar el seu pare poc abans de morir, amb ell va guanyar el premi *Gaziel*

de biografies i memòries l'any 2000. Aquestes memòries es divideixen en tres parts, en la primera titulada "L'espill encantat"

evoca la seua infantesa, on anirem coneixent la seua àmplia família, l'escenari és la comarca de la Segarra, sobretot Cervera i Granyena, el poble on la família va passar els anys de la Guerra Civil, és el fet que marca més decisivament la seua vida aquells anys.

La segona part porta per títol "La primavera encesa", en ella relata els seus anys d'estudiant a la Universitat de Barcelona, i posteriorment la seua estada a

Madrid, on es va doctorar, va ser professor ajudant d'Eugeni d'Ors i va conèixer la seua dona.

La tercera part porta per títol "Diari d'Atlàntida" i ens narra la seua estada de més trenta anys als Estats Units d'Amèrica, com a professor universitari, primer a la Universitat de Colgate i després a Syracuse, on el 1963 va ser nomenat director de l'Institut d'Estudis Hispànics. És aquesta la part més reeixida del llibre, assistim a les dificultats de l'arribada, als contactes amb altres professors espanyols en diferents universitats americanes, als encontres entre els intel·lectuals exiliats i els de l'interior, a la dificultat de poder tornar a Espanya, al naixement dels fills o a l'evolució dels Estats Units en aquests trenta anys.

Són particularment interessants els dos darrers capítols del llibre, on l'autor

explica que li ha estat diagnosticat un càncer de ronyó i evoca els seus companys de generació desapareguts, sobretot José Agustín Goytisolo amb qui tenia una cita pendent. Són unes pàgines de magnífica prosa, on Jaume Ferran destapa la seua vena poètica, ens ofereix moments d'intensos sentiments, on serenament accepta que ha arribat a la recta final de la seua vida.

Pot ser l'únic retret que se li pot fer a aquest llibre és que parla en excés de si mateix, segurament es nota ací la seua faceta de poeta, però en qualsevol cas totes les vides reflecteixen el moment en què han viscut i algunes pàgines assoleixen moments de gran altura literària.

Josep Manuel San Abdon

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 413

TEXT: lector

Això del carrefur eixe és una cosa curiosa. Es pot mirar des de diferents punts de vista, sense saber quin és més tragicòmic. El començament és la tallada de la cinta d'entrada a la nova seu del consumisme salvatge per part d'un alcalde i un exministre. El primer, donant les gràcies a l'empresa de capital francès no sé sap ben bé per què, i el segon, un del més nefands ministres que hem tingut mai, lloant les virtuts i benaurances del "seu" establiment. A partir d'ací, comença la borregada més gran que mai no s'ha vist a les nostres comarques: embussos a la general, els cotxes aparcats dalt dels fanals, la gent amb els carros ben plens davant l'arribada de l'apocalipsi. Pernils, televisors, cerveses, llagostins (de Vinaròs, per suposat) congelats, mobles, joguines, llums, botifarres, plàtans, compactes, ordinadors, comprar, comprar i comprar de la manera més borrega. Diràs que ho donaven. Els cotxes no caben a l'aparcament. Sembla que tothom estava esperant aquest escurabutxaques. Mentrestant, les pistes d'atletisme que havien d'estar acabades abans de l'obertura de l'establiment i que eren condició indispensable per concedir el permís d'obertura, han passat a un descarat segon pla. Coses de polítics. També s'analitzen les repercussions que tindrà en el petit comerç i,

sobretot, en el centre comercial de Palau. El temps, com sempre, ho posarà tot al seu lloc. Potser n'hi ha públic per a tot o potser no. El més normal és que es facen mal entre grans, cosa que a mi no em preocupa perquè l'altre establiment que s'assembla més al carrefur també és de capital francès. Qui més patirà, com sempre, seran els treballadors. Eixos que empalmen contractes temporals i foten al carrer després d'haver estat explotats sense pietat. Potser a això es referia no sé qui el dia de la inauguració de no sé què, sobre uns llocs de treball que s'havien de crear. Polítics.

Pel que fa a la notícia de la pàgina quatre, els socialistes tenen raó. Cal ampliar les places del centre geriàtric, perquè cada vegada són més les persones majors que necessiten ser ateses i no tots es poden pagar residències a tres-centes mil pessetes al mes. La millor forma de mentalitzar els polítics és fer-los pensar que potser siga una inversió de futur. No se sap mai.

Depuradora per al dos mil cinc. Com es nota que aquests polítics del Bloc són una mica pardillos. Encara creuen en les promeses dels polítics professionals. Resulta que hi ha una partida pressupostària que contempla la construcció d'una depuradora a Benicarló. Per a rematar l'argument, ens diu que el dos mil sis és la data límit que estableix la comunitat

europea. Conclusió: l'any que ve depuradora en funcionament. Seria inacabable la llista de coses presupostades, projectades i donades per fetes que encara no s'han començat. Que li ho diguen al nostre flamant alcalde-diputat, que d'això n'entén més que ningú.

La lectura de la ressenya del llibre de Max Aub que ens porta San Abdon m'ha fet pensar en els exiliats i el tracte que els ha ofert el Pp en un recent acte al Congrés dels Diputats. A tots els que van fer costat a la postura oficial del partit monolític, on tot s'aprova per unanimitat, se li pot aplicar eixe aforisme d'Aub: **"En España la ignorancia nunca fue considerada como un defecto ni un mal"**. No hi ha més ignorant que qui no escolta els altres.

A vore qui és capaç de fer una explicació més completa d'allò que va passar el deu de novembre i que va provocar aquelles riuades. Fins i tot es veu amb gran nitidesa la il·lustració que acompanya l'article Penso que ja comença a ser hora de recollir alguns articles de Pere Bausà i editar un llibre.

De la lectura de la col·laboració de Víctor Ferré es desprén un gust més agre que dolç de la imatge que encara tenen els estrangers dels espanyols. Flamenco i corrida. Bailaor i torero. Donem-li les gràcies a Fraga i tants altres que ho van fomentar. L'altre dia vaig veure una propaganda, no sé si de

Freixenet o Codorniu, a una cadena de televisió alemanya on apareixia un torero. Jo em pensava que això ja estava superat.

Bé per la carxofa i la panissola. El nostre complex d'inferioritat respecte a l'espanyol és de psiquiatre.

Tots hauríem de tindre al capçal del llit un extracte del comunicat de la Mesa per l'ensenyament en Valencià que apareix a la pàgina onze. Especialment els polítics del Pp.

A Peníscola hi ha massa oferta de calendaris amb mascles lleugers de roba. Els de l'equip de futbol també han fet una cosa pareguda. Potser l'arribada a l'alcaldia d'un exjugador de futbol ha fomentat aquesta onada nudista dins l'esport peniscolà.

Encara m'estic trencant la closca per tal d'esbrinar a què es referien els tafaners fa dues setmanes amb això que ara algun morós deixarà de ser-ho gràcies als Premis Alambor. No ho entenc.

Tampoc no entenc què pinta el consell agrari a la notícia de l'estació nàutica. Potser la regidora s'ha fet un embolic i ja no distingeix turisme d'agricultura.

El còmic de Burriel, com sempre, sensacional.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Quatre. Ni un paraula de L'Estel de Collet. És indigne posar al mateix sac i pels mateixos autors futbol i futbol sala. No és el mateix demanar que demandar. Aquesta setmana ni Tolito ni Robespierre.

INUNDACIONS AL BARRANQUET (2)

TEXT: perebausà

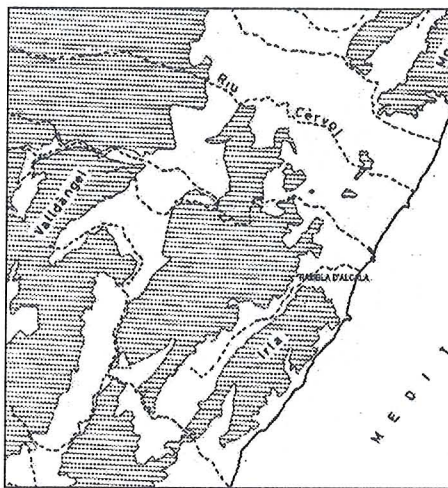
Poques hores abans de sortir el sol del dia 10 de novembre, a la zona situada entre Alcalà, Torreblanca i Santa Magdalena, pluvia intensa; les precipitacions d'aqueix dia a Alcalà foren de 230 l/m2. A les 8 del matí, des del Centre de Coordinació d'Emergències de l'Eliana, la Conselleria decretava l'estat de preemergència per pluges torrencials. Els barrancs que baixaven de la Serra d'Irta i de les Talaies anàvem de gom a gom i abocaven la seva aigua al Pla i a la Rambla d'Alcalà.

A les 8.30, Santa Magdalena estava incomunicada a causa de la inundació produïda per la rambla. A les 8.45, l'onada d'aigua arribava al Centre Comercial Costa d'Azahar (CCCA), sortia pel camí de la Ratlla del Terme, tallava la N-340 i entrava des d'ambdós vies al pàrquing del centre. Cap a les 9 hores, l'aigua va aplegar al pont de l'avinguda Papa Luna. Els ulls del pont es taparen a causa de les branques i la brutícia que venia per la rambla, i l'aigua inundà l'avinguda i les finques limitrofes. Per l'antiga carretera de Peníscola, l'aigua arribà a la Ratlla del Terme, marxà cap a la mar i s'ajuntà amb la que venia per l'avinguda Papa Luna. Per la rambla, va baixar aigua cap a la mar durant uns quants dies amb un cabal molt menor que el del dia 10.

Per entendre l'excepcionalitat o no d'aquest succés, cal conèixer les característiques de la Rambla d'Alcalà o Barranquet. L'apel·latiu de rambla fa referència a que "normalment" no porta aigua. La darrera riuada d'importància fou l'any 2000 amb el tall de la N-340 a l'altura del CCCA. La rambla estrictament naix al pla situat entre la Serra d'Irta i les Talaies, molt prop de la ratlla de terme entre Alcalà i santa Magdalena. Al peu del castell de Xivert hi ha una zona on l'aigua queda sovint estancada, la Foia d'Alcalà.

Segons assenyala Mateu Bellés al seu llibre "El Norte del País Valenciano", en època dels romans es va construir una conducció per dur aquesta aigua cap el nord fins l'inici

de la rambla, és la Sèquia Mare o Sequiol de la Foia. A la rambla li arribem afluents des de la Serra d'Irta i des de les Talaies i són aquests darrers els més importants: el Barranc de les Ànimes, el de la Garrotxa i la Rambla de les Talaies. Mentre va entre les dues serres, la rambla és fonda i no massa ampla. Quan travessa el poble de Santa Magdalena descriu un meandre prou clar i és on tendeix a inundar els terrenys veïns. Al pla Benicarló-Peníscola, la rambla

es fa més ampla i poc fonda, amb el seu llit pràcticament a la mateixa cota que les terres veïnes. Aquesta forma s'anomena relleu invertit perquè el riu o la rambla estan més elevats que les vores quan al curs alt és a l'inrevés. Els relleus invertits fluvials són típics de les planes d'inundació. La rambla desemboca on abans hi era l'extrem nord de la marjal de Peníscola. Fins la Guerra Civil, la carretera que unia Benicarló i Peníscola no anava per la costa i evitava aquestes zones inundables. Quan la rambla travessa la N-340, prop del CCCA, descriu un meandre de radi ample i allí se li uneix l'anomenada Sèquia de la Sotà o dels Ullals que drena les partides situades al peu de la Tossa i del Corral del Petiquillo. La insuficiència del llit per desguassar tot el que li pot arribar, el meandre i la Sèquia dels Ullals determinen que l'indret on es troba el CCCA sigui una zona clarament inundable.

La hidrodinàmica de la Rambla

d'Alcalà, l'estudi dels cabals, no és coneix massa bé perquè mai no hi ha hagut cap estació d'aforament. En l'informe del Pla Hidrològic del Xúquer de 1988 és determina que la Rambla d'Alcalà té un cabal a la desembocadura de 154 metres cúbics per segon (m3/s) per un període de retorn de 10 anys —almenys una vegada cada 10 anys— i de 565 per a un període de retorn de 500 anys. Aquestes dades s'han establert a partir d'informacions històriques del període 1483 – 1983.

La rambla d'Alcalà té una longitud de menys de 20 km i recull l'aigua d'un àrea de 168 km2. Si ho comparem amb el Cervol, aquest té una longitud de 59 km i una àrea de drenatge de 342 km2; és el triple de llarg amb una conca sols els doble de llarga. Aquestes dades posen de manifest una característica de la Rambla d'Alcalà: és relativament curta per a l'aigua o el cabal que pot dur i que, a més a més, el temps de resposta per alertar a la població és molt escàs, menys de dos hores com s'ha posat de manifest la darrera inundació.

El 7 d'agost de 1996 el barranc d'Aras inundà el càmping Las Nieves de Biescas amb més de 80 morts. Aquesta catàstrofe va colpir l'opinió pública. L'any 1997 es publicà un estudi "Delimitació del Risc d'Inundació a Escala Regional a la Comunitat Valenciana" realitzat per l'Escola d'Enginyers de Canals i Ports de la Politècnica de València, encarregat per la Generalitat. L'estudi assenyala que 1300 km2, el 5,5 % del País Valencià, eren superfície inundable, amb uns 350.000 habitants afectats. Uns quants quilòmetres quadrats corresponen a la Rambla d'Alcalà.

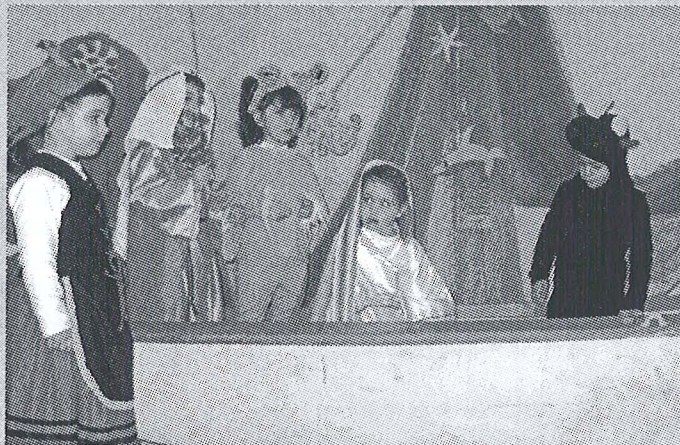
Les característiques geomorfològiques i hidrològiques de la Rambla d'Alcalà ens assenyalen els llocs on les inundacions són més probables. Les característiques morfològiques de la conca i de la rambla determinen la possibilitat de riuades intenses i sobtades amb una gran perillositat per l'escàs temps de resposta. Ha sigut l'ocupació de les àrees d'inundació de la rambla el que ha transformat un procés geològic en una catàstrofe natural.

L'Estel del Collet va tornar a sorprendre amb els seus aguts i enginyosos diàlegs

414

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

L'annex del pavelló polisportiu es va omplir el passat cap de setmana amb la representació de la sisena edició de l'obra més cadufera i multitudinària mai representada a Benicarló, l'Estel del Collet. L'espectacle no va defraudar, i com ve sent habitual va semblar els riures del públic amb les seves contínues picades d'ullet humorístiques, uns gestos que van combinar reivindicació i crítica amb altes dosis de benicarlandisme.

En aquesta ocasió, el tema estrella va ser el desbordament del Barranquet, episodi del que es van fer constants referències al llarg de les més de dues hores de representació, però també es va abordar la falta d'anestesisistes a l'hospital de Vinaròs. Així mateix, si bé el fil argumental de l'obra no sofreix alteracions importants, si que s'intenten actualitzar alguns dels diàlegs amb la finalitat de captar l'interès del públic i per què no provocar uns riures.

D'aquesta manera, amb un decorat totalment renovat que canviava les grues i les bastides de l'anterior

edició per un escenari amb uns murals plens de grafitis, bancs, papereres i fanals de paper reciclat, l'Estel del Collet abordava també de forma implícita, encara que en algun moment també es va fer esment, un altre aspecte que preocupa en la ciutat, el vandalisme i la falta de civisme d'alguns ciutadans.

Així mateix, un cartell amb el missatge En venda deixava entreveure la febre immobiliària que actualment s'està produint en la ciutat. Però a l'Estel, els sants benicarlandos no deixen canya dreta, de manera que no van oblidar comentar els problemes de tràfic que està provocant l'obertura del centre

comercial Costa Flor del taronger en la ratlla del terme de Benicarló, ni tampoc els abocaments d'aigües fecals que aquest estiu van sacsejar la platja el Morrongo i que van provocar la retirada de la bandera blava.

Un repàs que també va abordar els incendis en l'abocador del camí Moliners, on es va deixar caure la incomprendible despreocupació dels benicarlandos pels efectes que aquests fums estan provocant en la salut. Al costat de totes aquestes crítiques i sarcasmes, a més d'un li van faltar mans per a aplaudir els gags patriòtics.

El personatge convidat d'enguany va ser el president d'Afanias, Benito

Foix, un encert tot tenint en compte que AFANIAS celebra enguany l'aniversari. D'altra banda, els balls, la música de la coral i la banda de música, i els baluerns tambors de l'Associació de bombos i tabals del Sant Crist de la Mar van suposar el colofó final a un espectacle en el qual l'Associació d'Amics de Sant Gregori va repartir confits embolicats en una paperina entre tots els assistents.

La ressaca d'èxit, música, humor i aplaudiments donaran pas ara a la reflexió. Tal com anunciava dos dies abans de la representació el síndic major de L'Estel del Collet, Joanvi Vallés, la junta de l'entitat estudiarà a partir d'ara possibles canvis en l'estructura, format i lloc de representació de l'obra. D'aquesta manera, si bé insistia en el bon estat de salut de l'espectacle no descartava canvis importants de cara a la pròxima edició. "És molt treball i són moltes nits sense dormir" comentava Vallés.

Noemi Oms

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
JOSEP BARBE
VICENT BORRA
NOEMÍ OMS,
RAMON PARÍS, O
TAUS i GREG
Fotografies/
i JOAN C.

Editorial

Sis mesos, sis

Si algú ens hagués dit fa dos anys que el PP perdria la majoria i els vots del BLOC serien decisius per seguir al front del govern, no ens ho haguérem cregut. El BLOC representava una opció creïble que acabava amb nefast bipartidisme i aportava un aire fresc a la política benicarlanda des d'una postura frontal a les polítiques poc creatives i bel·ligerants del PP amb el territori. Els nacionalistes eren l'única esperança per acabar amb una majoria del

PP i començar un nou període. A l'hora de la veritat - amb noves cares al front - van acabar donant suport al PP.

Per la seua part els socialistes queden a l'oposició com a convidats de pedra amb una oposició que segueix sense convèncer. L'aposta del BLOC és arriscada i els pot acabar passant factura d'ací a set semestres mes.

A hores d'ara els populars deuen estar ben satisfets del paper de crossa dels nacionalistes i ja hau-

ran assumit que s'equivocaven amb estos xicots. El BLOC ja no és el partit del 'no', ara vota que 'si'.

Entre el seu electorat pot regnar la sensació que s'ha renunciat a molt. El BLOC proposava la participació ciutadana, una policia ambiental, unes ciutats més humanes, bones comunicacions, la normalització lingüística i una política cultural diferent a la que fins ara es duia.

El BLOC està de rebaixes i ha renunciat a molt, mentre que al PP no li ha

calgut desprendre's de res. El PSOE ho sap i un govern de progrés no serà possible perquè el BLOC no l'ha volgut.

Molt haurà de canviar l'actitud de l'equip de José Luís Guzmán per recuperar la credibilitat, mantenir el suport social i convèncer als quasi 2.500 benicarlandos que el van votar i als que no. Però sobretot, pesarà que aconseguisquen resultats tangibles.

Foto Noticia

Fidels a la cita

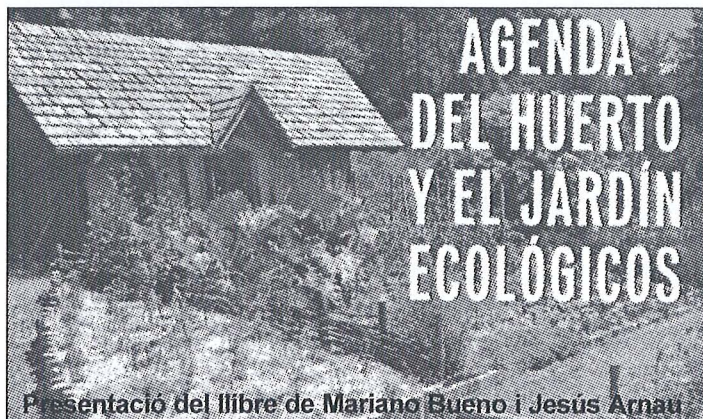
La gent de l'lvadis va inaugurar divendres de la setmana passada la tradicional mostra de Nadal. Es tracta d'una exposició i venda dels productes que fan al centre ocupacio-

nal, que enguany es va aprofitar per donar les gràcies a totes aquelles entitats i empreses que han col·laborat amb el centre. La mostra romandrà oberta fins el 21 de desembre.

CARXOFA: Un bon basquet de carxofes per a l'Estel del Collet que un any més, enguany, sota el poder de Sant Gregori, ens ha introduït en les festes de Nadal amb teatre, música i cançó: Nadal a Benicarló.

PANISSOLA: Una panissola ben resseca per a Marcos Marçal, regidor de *deportes*, perquè ha permés que el Miting de Natació Adaptada, passés sense pena ni glòria. Com sempre ha fet "moltíssim" per a que el poble participés i se n'adonés d'aquest magnífic esdeveniment.

Presentació del llibre de Mariano Bueno i Jesús Arnau. Dissabte 27 a les 19:30 a la sala d'actes de la Caixa Rural

SUSANNA ANGLÉS,
ERÀ, PERE BAUSA,
S, XAVIER BURRIEL,
CARLES LLUCH,
LGA LLUCH, JOSEP V.
GORIO SEGARRA
LLUÏSA GARCIA
ARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS- 242-95
Imprimeix/ GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La guillotina per Robespierre

Arriba el Nadal amb tranquil·litat institucional

Qui ho diria, després del resultat de les passades eleccions tot pareixia presagiar que tindríem una legislatura divertida (a millor ho serà més endavant), però després del "pacte del pollastre", entre el "bloc del pepe" batejat eufemísticament com "acord de governabilitat" i, a sis mesos vista d'aquelles eleccions, no sabia definir si el que tenim és una plàcida jubilació de Mundo o un viatge de noces de quatre anys.

Aquesta espècie de

bassa d'oli, no vista des de fa anys i, abrigada per un Psoe, erigit com única oposició que no sap aprofitar les moltes debilitats d'aquesta unió, no ens deixa entreveure que la cosa canvie.

De tota manera, també pot ser estiga esperant el pas del temps, assegut còmodament a la seua cadira, esperant la collita que d'ací quatre anys, després de madura, replegarà quan caiga de l'arbre.

Deu ser més fàcil viure en la placidesa que dona saber quina serà la factura que

pagarà el Bloc a les properes eleccions, que exercir la responsabilitat de treballar fent oposició constructiva (i també presentant propostes que resolguen els problemes quotidians del ciutadans), a aquest matrimoni-govern de conveniència.

Ara per ara, només hem escoltat que les coses més importants que han de fer, són aquelles que, any rera any, ens les inclouen al pressupost i després no les fan mai, tot adobat amb alguna obra faraònica. La depuradora, el centre de

salut, canalitzar el Barranquet i la Ratlla del Terme, resoldre la problemàtica dels abocaments a la platja del Morrongo, més policia per a la seguretat ciutadana, més neteja de la ciutat, i així amb un llarg etc., que es va repetint tots els anys.

Que li hem de fer, deu ser que com arriba el Nadal, ja sé sap, "tot és pau i felicitat". Més d'un deu pensar, i que dure.

De tota manera sempre ens queda l'opció d'escriure la carta als Reis d'Orient.

Tolito

quasi res

Cal estar preparat i ser conscients del que se'ns ve damunt. Recordem la darrera legislatura del PSOE, la que va estar sostinguda per CIU. Els guardians de la pàtria martel·lejaren a crit pelat un cop i un altre que els socialistes havien entregat Espanya a mans de l'insaciable Pujol. La campanya orquestrada pel grup mediàtic de la dreta va rebentar el poc

sentit comú que llavors quedava a la política espanyola. Socialista equivalia a lladre i català a aprofitat. La primera equivalència la aprofitaren una bona temporada més gràcies al desconcert del PSOE. La segona va durar el canvi del "Pujol enano, habla en castellano" a l'Íntim bilingüisme de bigotis. Els carros de combat de la unitat nacional es van haver de desplaçar només

a terres basques i la campanya catalana quedà posposada.

Amb el pacte << PSC, ERC, IC >> tot apunta a que la metxa de la bomba mediàtica ja s'ha encès i el segon front no tardarà molt a obrir-se. Aquest pacte de progrés representa el pitjor dels dimonis dins l'imaginari de la dreta i l'espanyolisme: rojos, moderats però rojos, comunistes radicals i separatistes catalans.

Quasi res!!! Si a sobre afegim que queden pocs mesos per a les eleccions generals tenim assegurat l'espectacle. Barbaritats, estupideses, ofenses, insults i estultícies estan garantides. El braç incorrupte de Santa Teresa es prepara per a la cacera. Don Pelayo prepara la següent croada. Pacència, paciència, paciència.

Carta

En les últimes dècades s'ha imposat per tot arreu - com un element més del consum nadalenc- la tradició germànica de celebrar el Nadal decorant la casa amb un avet - o conifera- com a reminiscència del que serien ritus pagans de veneració i culte als arbres i a la vida que ells simbolitzen.

Encara que per aquestes terres nostres, els arbres no solament no es veneren sinó que ni es respecten, i deixem que ens espolien aquells que haurien de ser els nostres tòtems. L'arbre de Nadal genera un cert sentiment d'estima i ens dol tirar-lo al fem, després d'ocupar un lloc privilegiat en

les nostres llars. Encara que és l'únic que podem fer després de desarrelar-lo del seu medi i obligar-lo a suportar la calor excessiva de les calefaccions domèstiques.

El nostre ajuntament, com a llar de tots els caduferos que és, també planta el seu arbre tots els nadals. Enguany va ser un magnífic exemplar de teix (taxus baccata) el que lluïa el seu imponent port enfront de la casa gran. Però, igual que l'alegria a casa dels pobres, va durar poc. Tan bon punt el regidor de medi ambient va contemplar aquell excés, va fer les gestions pertinents per tal de que desaparegués tan venerable arbre,

ans de que la bona imatge de la regidoria -i la seua pròpia- quedés sepulrada baix l'ombra espessa de tanta branca. De ben poc hauria servit que aquell arbre -que podria haver sigut el tòtem de qualsevol poblat celta- junta-ment amb els guarniments nadalencs, lluïss també la sua guia o certificat de procedència sostenible. I és que si volem tindre una regidoria de medi ambient com cal, pareix que aquesta haurà de ser -perdó per l'expressió- com la dona de l'alcalde que a més de ser honorada ho a de parèixer.

Àlvar Anyó

Les obres del nou Centre de Salut començaran abans de l'estiu

TEXT: noemi oms

El nou centre de salut de Benicarló podria veure començar les obres abans de l'estiu així l'anunciava el conseller de sanitat, Vicente Rambla que va visitar Benicarló ara fa uns dies.

Segons Rambla, seria durant el primer trimestre del 2004 quan es posaria la primera pedra d'un centre que té per objectiu satisfer la demanda d'assistència sanitària que es produeix a Benicarló. En aquest sentit explicava que "l'actual centre s'ha quedat petit", ja que Benicarló ha crescut i les infraestructures necessàries també s'han incrementat. Els terrenys elegits per a situar el futur centre de salut de la localitat es troben en la confluència dels carrers 9 d'octubre i de Boters, tractant-se d'una superfície de 2.600 metres quadrats. Després de l'aprovació en el ple del mes de maig de la cessió dels terrenys per part del propietari a l'ajuntament de Benicarló, ara el consistori és el que els ha de cedir a la conselleria.

D'altra banda, en els pressupostos del 2004 de la Generalitat ja es contempla aquesta inversió amb una partida assignada de 3.630.000 euros. Segons Rambla, el nou edifici estarà dotat de la tecnologia i equipament necessari i contarà amb vuit consultes de medicina general, quatre d'infermeria en l'àmbit de la medicina general, tres de pediatria i dos més d'infermeria en l'àmbit de la

pediatria.

Així mateix s'inclourà una sala d'extraccions, fisioterapeutes, una consulta d'odontologia i matèria dental i una d'educació sanitària entre altres espais. El centre incorporaria a més la telemedicina amb la finalitat de que els pacients puguin acudir al centre benicarló i no hagen de desplaçar-se a l'hospital de Vinaròs, i que siga únicament la informació sanitària la que es trasllada fins l'especialista.

Precisament, el conseller esperava que la resta de la corporació es mostra sensible a la necessitat d'aquest projecte amb la finalitat de poder donar la màxima rapidesa possible als tràmits. En aquest sentit, repassava que serà en el primer trimestre del 2004 quan es produisca la cessió oficial dels terrenys, mentre

que el segon pas serà la licitació del projecte, encara que amb la finalitat d'estalviar temps, Rambla es va comprometre a incidir la redacció del projecte abans fins i tot que s'hi ha procedit a la cessió oficial del solar.

Posteriorment s'oferirà l'obra en concurs "per a començar les obres abans de l'estiu". Rambla recordava que l'actual centre de salut acull també l'adreça de salut de l'àrea 01 de les comarques del Baix Maestrat i els Ports, pel que l'edifici es destinarà a potenciar l'activitat d'aquesta zona sanitària mitjançant la posada en marxa de programes relatius a la salut laboral i alimentària. En aquest sentit destacava el programa pilot de bulímia i anorèxia que està funcionant en aquesta àrea.

Inversions en l'àrea 01

L'anunci de nou Centre de Salut arriba amb anys de retard. El que havia de ser "un minihospital" acaba sent un modest centre de salut

Rambla anunciava que les inversions previstes en matèria de sanitat en la comarca des del govern autonòmic no es limiten a Benicarló sinó que cobreixen tota l'àrea 01.

Així doncs, avançava que la conselleria preveu ampliar l'àrea d'urgències de l'hospital de Vinaròs incorporant més equipament amb la finalitat de poder donar resposta i cobertura a les necessitats de la població del nord de Castelló. D'altra banda, també es reformarà i rehabilitarà el centre de salut de Morella i es construirà un centre de salut a Peníscola.

En relació amb aquest projecte, el responsable autonòmic de sanitat explicava que en aquests moments "s'està en converses amb l'alcalde de la ciutat, Andrés Martínez i ja s'ha parlat del contingut de les noves instal·lacions sanitàries" pel que actualment s'està buscant un possible emplaçament i definint un pla funcional per al futur recinte.

En aquest sentit, comentava que a continuació s'iniciarà el procés administratiu i s'espera que es puguin concretar més dades en una pròxima visita. D'altra banda, el conseller de sanitat assegurava que es procedirà a l'adequació "de consultoris auxiliars que compten amb un metge de medicina general i un pediatre en el cas dels pobles grans".

La sort de la loteria

TEXT: noemioms

Nombres no massa alts, ni massa baixos, que no comencen en zero i que siguen variats, a poder ser que no es repetisquen, són les principals exigències que fan els compradors de loteria, especialment de la de Nadal. S'assegura des de les administracions de loteria de Benicarló que el ritme de venda és el normal d'altres anys. Així doncs, comença la campanya en l'inici de l'estiu amb les vendes al turisme i finalitza només dos dies abans del sorteig.

Comentava Rosa Muntanya, propietària d'una

administració que "sempre hi ha algú que demana un nombre específic, fet que se simplifica ara amb Internet perquè se sap el lloc on s'ha distribuït", motiu pel qual són molts els que han demanat aquest any

dècims a Benicarló utilitzant aquest sistema. Precisament, com nota anecdòtica assegurava que els últims episodis meteorològics ocorreguts a Benicarló amb el desbordament de la Rambla d'Alcalà han tingut

les seves conseqüències en la venda de dècims "això sempre es nota una mica" encara que també és cert que han estat pocs els casos. Per un altre costat, explicaven que si han hi hagut persones que han sol·licitat dècims amb el nombre de la data de les noces del príncep, o del dia de la demanada.

D'altra banda, quan faltava un mes per al sorteig ja eren moltes les entitats que havien vist acabar per complet la loteria que posaven a la venda, col·lectius com algunes falles o sense anar més lluny el cos de la policia local.

Acord de l'Assemblea del PSPV-PSOE de Benicarló

1r. Els resultats electorals de les darreres eleccions mostren la pèrdua de la majoria absoluta del Partit Popular i un canvi de tendència a la ciutat de Benicarló: el creixement significatiu del vot del Partit Socialista.

2n. Malgrat l'esforç dels responsables del Partit a nivell local, comarcal i autonòmic, per arribar a un pacte de govern amb els Nacionalistes no s'ha aconseguit. El seu pacte amb el PP demostra l'engany als votants d'esquerra que confiaven en ells, sabedors que el pacte PP-BLOC no portarà un canvi substancial de les seues polítiques i que respon a interessos personals i no generals.

Els Nacionalistes expresen de manera clara la seua complicitat amb el Partit

Popular i la renúncia a tot allò que criticaren en èpoques passades.

3r. El pacte PP-BLOC elimina qualsevol possibilitat de parlar de pacte d'esquerres. I situa el Partit Socialista com únic partit de l'oposició, encàrrec que acceptem de bon grat.

4t. Demanem que es mantinga un excel·lent nivell de coordinació entre l'Executiva local i el Grup Municipal per tal de complir amb rigor el compromís adquirit amb els ciutadans de Benicarló.

5é. El Grup Socialista Municipal haurà de doblar esforços per atendre les demandes de les persones i col·lectius desatesos, i fer de portaveu davant l'Administració.

Josep Igual, guanya el certamen d'autors benicarlandos

Josep Igual és el gran triomfador de l'última edició del certamen d'autors benicarlandos. La seva obra "Prosas meridionales" va ser l'obra que segons el parer del jurat del concurs va merèixer el reconeixement. Segons explicava el propi Igual, les seves proses meridionals van estar publicant-se entre 1999 i el 2001 en el diari ABC, que a diferència d'uns altres "permet fer literatura, i fins i tot, ho demanen i remuneren".

El guanyador advertia de la valenciania de la peça, que, en ocasions, conté temes fins i tot locals. Així mateix, explicava que abans d'arribar a publicar l'obra va escriure fins tres versions. D'altra banda, respecte a l'elecció del castellà per a

aquesta obra Igual subratllava que lamentablement "per a guanyar-nos el pa hem hagut d'escriure en castellà" no obstant, destacava que "cada dia em sento més còmode amb el bilingüisme". Quant als resultats del certamen de poesia, en valencià es va adjudicar el primer premi "versos dispersos" de Jordi Boladeras, mentre que els accèssits van ser per a "Aiguabarreig" d'Albert Vernet i "Rebost" de Xavier Forés. D'altra banda, en llengua castellana, el primer premi va ser per a "Des de la Jarquía" de José Ricart i els accèssits per als "plecs de l'aigua" de Juan José Pulido i "Les profundes aigües" d'Alfonso López.

ALMASSORA B, 0 – CD BENICARLÓ, 4

TEXT: rodolfo serrano
paco delcastillo

Diumenge passat el Benicarló es va imposar a l'Almassora B per 0 gols a 4. Així és com ha de guanyar un campió, amb autoritat, per golejada. És el que s'espera d'un equip que sobre el paper s'hauria de passejar per tots els camps de la categoria.

L'entitat del rival, cuer destacat, no suposa cap entrebanc que lleve mèrits a la victòria dels homes de Xoco i De la Haba que, si hem de fer cas del que diuen les cròniques de la premsa convencional, hagueren pogut arredonar el marcador amb mitja dotzena d'encerts més.

Raül Martínez, sense dubte el millor davant de la primera regional i fins i tot gosaria dir que d'alguna categoria superior, va materialitzar un bonic jattric i va esdevenir un autèntic malson per a la defensa enemiga. És una veritable llàstima aquest xicot. Té una punta de velocitat prodigiosa, una visió del joc impròpia del nostre equip, olfacte de gol... però també té un caràcter cagat que el perd i ja no aprendrà mai a controlar els seus impulsos i a no barallar-se amb la resta de la humanitat. Què hi farem?

L'altre gol el va marcar Burriel, el defensa recon-

vertit (habilitat, millor, no?) a migcampista. Ha coincidit el canvi de demarcació d'aquest llambrenc xiquelo amb un espectacular canvi d'imatge que l'ha dut a canviar una espectacular cresta de pollastre que se li erigia amb fermesa sobre la testa per una convencional clenxa. Laio, que així es fa dir en les alineacions, és un futbolista de prometedora projecció que ha demostrat que acabarà triomfant en qualsevol posició. Fins i tot en la d'interior dret.

Partit per tant de tràmit i faena de *aliño* la que van liquidar els homes del CDB diumenge passat en un camp – La Garrofera- que es veu que semblava més un patacar amb clots, pelats i séquies i tot que un terreny apte per a la pràctica de l'esport.

Aquest dissabte ens visita un altre dels equips que ens pot tocar els quinze diners. Compte amb els del Xert que es fan el xulo dient que tenen un equip de preferent. Nosaltres estem una mica engarrotats quan juguem a casa, no sé si per la pressió del públic, per les contínues consignes del tàndem o per què dimonis, però el fet és que em sembla que fora hi ha menys tensió i més desimboltura.

Com que es veu que la setmana que ve no sortim perquè és Nadal la crònica del proper partit no la faré i aniré al camp amb les

mans a la butxaca, i no em caldrà anotar ni les alineacions, ni els autors dels gols ni el nom de l'àrbitre, activitats aquestes que, per un altre costat, em resulten força ensopides i complicades i, per tant, no he fet mai.

Naturalment no penso felicitar-li el Nadal a ningú. Em sembla un deslligo immens això de tenir bona voluntat i voler ser feliç i que el proïsme també ho siga només en aquests dies. Jo vull que tot el món tinga bona voluntat i siga feliç tot l'any. O tota la vida, millor encara. I també m'empudega molt que em feliciten perquè jo ja ho sé que em volen tota classe de ventures.

Si de cas, el meu desig és més modest en ambicions i més prosaic, i em conformaré que ens toque la loteria als qui hem tingut el valor de jugar un dècim del CDB. I als altres també, vinga va.

NOTA DE L'AUTOR A L'AMO DE L'EMPRESA: L'any passat ja li va caure la bufa amb la superronyosa panera que em va regalar. Si la d'enguany ha de ser com aquella, per mi ja se la pot confitar. Si de cas, l'ampolleta de cariñena me la pot tornar a enviar.

EL POVET, MÉS LÍDER
De la mateixa manera que faig les cròniques del Beni-

carló, faig les del Povet. No tinc cap inconvenient a reconèixer que no vaig als desplaçaments, però que ja me n'assabento pels mitjans de comunicació locals del resultat i poca cosa més. Per exemple, aquest passat dissabte el Povet va jugar el seu partit a un quart de quatre, horari més apropiat per a una final de Grand Slam que no per a un partit de FS. Un parell d'autocars plens d'aficionats, a més del dels jugadors, es van desplaçar a la Ciutat Comtal per tal de gaudir de l'espectacle. Es veu que s'ho va passar molt bé, especialment a la segona part, al llarg de la qual el Povet va aconseguir els dos gols de la victòria i els tres punts en joc. Amb aquesta clara victòria, l'equip que entrena Andreu Plaza no només amplia el seu avantatge amb el segon classificat, sinó que també aconseguix l'honorífic títol de campió d'hivern, que no serveix per a res, però que dit així sembla alguna cosa. El proper rival serà el Bilbao, que no té res a veure amb l'entranyable personatge de Tolkien, protagonista de "El Hobbit", anomenat Bilbo Bolsón, sinó que es tracta del nom en eusquera de Bilbao. La victòria sembla el resultat més lògic. Algú dirà allò de "España, España"?

**EL BLOC PER BENICARLÓ
US DESITJA UN BON NADAL**

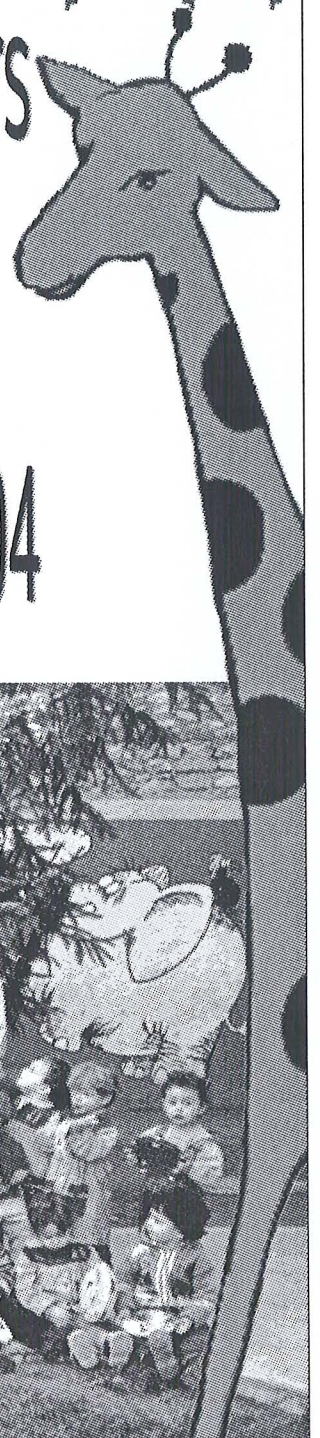

L'Escola Infantil Magdala i els seus tallers

us desitgen unes Bones festes

i un Bon Any 2004

Llibres de text i lectures recomanades
Còl·legis públics i centres d'ESO i Batxillerat

COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA

CÒPIES COLOR

B/N I PLÀNOLS

GRÈVOL

Sant Blai, 2 -Tel.: 964 475698
12580 BENICARLÓ